

Tisdagen den 21 oktober

Kl. 15.00

Anmälan om ny utskottsordförande

1 § Justerades protokollet för den 13 innevarande månad.

2 § Anmälan om ny utskottsordförande

Anf. 1 TALMANNEN:

Jag får anmäla att till ny ordförande i utbildningsutskottet utsetts Lars Gustafsson (s).

3 § Upplästes följande inkomna skrivelser:

Till riksdagen

Härmed anhåller jag om entledigande från mitt uppdrag som ordinarie ledamot av jordbruksutskottet fr. o. m. den 24 oktober 1986.

Stockholm den 21 oktober 1986

John Andersson

Till riksdagen

Härmed begär jag befrielse från uppdraget att vara suppleant i riksdagens bostadsutskott.

Stockholm den 20 oktober 1986

Monica Andersson

Dessa framställningar bifölls av kammaren.

4 § Föredrogs och hänvisades

Propositionerna och skrivelsen

1986/87:1 till lagutskottet

1986/87:33 till finansutskottet

1986/87:38 till lagutskottet

5 § Föredrogs och hänvisades

Redogörelse

1986/87:2 till finansutskottet

7 § Meddelande om interpellationer

Meddelades att följande interpellationer framställdes

den 20 oktober

1986/87:50 av *Bo Lundgren* (m) till justitieministern om småhusägares rätt till underskottsavdrag:

Såväl bostadsministern som andra ledamöter i regeringen har under senare tid uttalat sig för en fortsatt sänkning av underskottsavdragens skattemässiga värde. För flertalet småhusägare är rätten att göra avdrag för sina räntekostnader av avgörande betydelse för möjligheten att behålla sitt hus.

I samband med skatteomläggningen 1983–1985 begränsades det skattemässiga värdet av underskottet för bl. a. småhus till 50 %. Detta ledde till kraftiga kostnadsökningar för många småhusägare. Dessutom minskade husens reala värde, vilket bl. a. ledde till att antalet exekutiva auktioner ökade. Denna utveckling var väntad och accepterad av partierna bakom skatteuppgörelsen. I departementspromemorian Reformerad inkomstbeskattning (Ds B 1981:16) redovisas detta:

”När man har talat om prissänkningar bör det observeras att denna effekt troligen till en del gjorts sig gällande under det halvår som skatteuppgörelsen varit känd.”

”Eventuella fortsatta prissänkningar kan därför i åtskilliga fall väntas ta sig uttryck främst i form av att en prisstegring uteblir som annars skulle ha inträffat. Tre års nominellt stillastående pris betyder ju även med ett inflationsantagande om endast 5,5 % en sänkning av det reala priset med 15 %.”

Vi vet nu att priserna i stort sett stod stilla under denna period. Eftersom prisstegringarna kom att uppgå till nästan 25 % sjönk alltså småhusens värde lika mycket.

Minskas underskottsavdragens värde ytterligare, skulle i stort sett alla småhusägare drabbas. Till detta kommer att kvittningsrätten mot inkomst-räntor redan tagits bort.

I nedanstående tabell visas vad en minskning av underskottsavdragens värde från 50 till 40 % skulle innebära vid olika lånebelopp. (Det har antagits att lånens genomsnittliga ränta är 12 %.)

Lånesumma	Ränta	Ökad boendekostnad
200 000 kr.	24 000 kr.	200 kr./mån
250 000 kr.	30 000 kr.	250 kr./mån
300 000 kr.	36 000 kr.	300 kr./mån
350 000 kr.	42 000 kr.	350 kr./mån
400 000 kr.	48 000 kr.	400 kr./mån

Som framgår av tabellen blir ökningen av boendekostnaden avsevärd även vid små lånesummor. Till detta kommer en ytterligare nedgång i värdet på småhus.

Mot denna bakgrund vill jag fråga bostadsministern:

Vilka bostadspolitiska åtgärder avser bostadsministern att vidta för att en ytterligare begränsning av underskottsavdragens värde inte skall få de ovan redovisade konsekvenserna för småhusägare?

1986/87:51 av *Jerry Martinger* (m) till justitieministern om åtalsunderlåtelses inverkan på brottsoffrens rättsliga ställning:

I regeringens skrivelse till riksdagen 1986/87:21 om åtgärder mot vålds- och egendomsbrott anför justitieministern följande:

”Arbetet på att stärka brottsoffrens ställning måste drivas vidare. Som har framgått av det föregående har regeringen redan tagit initiativ till fördjupade undersökningar på vissa punkter. I andra hänseenden bör ytterligare överväganden ske.

För den som vill väcka talan om skadestånd som grundas på brott innebär det stora fördelar om hans skadeståndsanspråk kan utredas och prövas samtidigt som frågan om ansvar för brottet.”

Med anledning härav får jag ställa följande fråga:

Anser justitieministern att de den 1 april 1985 genomförda ändringarna i reglerna om åtalsunderlåtelse bidragit till att stärka brottsoffrens ställning?

1986/87:52 av *Jerry Martinger* (m) till justitieministern om åtgärder för att minska antalet snatterier:

Antalet snatterier har nära nog fördubblats sedan 1980. Det är svårt att beräkna det totala värdet av de varor som tillgrips i våra butiker varje år. Omsättningen i detaljhandeln var år 1985 ca 180 miljarder kronor. Det totala svinnnet uppskattas av handelsns företrädare till 3 % därav. Minst 1 %, dvs. 1,8 miljarder, anses vara hänförligt till snatteri.

Åtskilliga av de personer som grips för snatteri är ungdomar. Mycket talar för att snatteri är en inkörsport till allvarigare brottslighet.

I ett anförande på Svenska polisförbundets kongress i Södertälje den 30 september 1986 föreslog justitieministern att polisen skall genomföra ”massiva tillslag” mot snattare ”vid några väl utvalda tillfällen”.

I regeringens skrivelse till riksdagen 1986/87:21 om åtgärder mot vålds- och egendomsbrott anför justitieministern bl. a. följande.

”Ett viktigt syfte med polisreformen har emellertid också varit att ge det organisatoriska underlag som behövs för att polisen i ökad utsträckning skall kunna pröva nya arbetsmetoder. Forskning och utvärdering både i vårt land och i andra länder visar nämligen att vissa av de traditionella metoderna inte alltid har de effekter som man skulle vara benägen att tro samtidigt som delvis nya arbetsmetoder kan ge mycket goda resultat.”

Massiva tillslag mot snattare vid några väl utvalda tillfällen (razzior) är tydligen enligt justitieministern en sådan ny arbetsmetod som bör prövas.

Mot bakgrund av det ovan anförda får jag ställa följande frågor.

1. På vilket sätt skall massiva tillslag mot snattare genomföras? Skall polisen storma NK och andra varuhus?
2. Vilka extra resurser kommer polisen att tilldelas för att kunna genomföra tillslagen?

1986/87:53 av Björn Körlof (m) till justitieministern om åtgärder för att minska antalet våldsbrott, m. m.:

Regeringen har i en skrivelse berett riksdagen tillfälle att ta del av åtgärder som planeras i justitiedepartementet mot våldsbrott, inbrottsstöld och liknande kriminalitet.

I ett avsnitt i skrivelsen, under rubriken Samhällsutvecklingen och det brottsförebyggande arbetet, anger justitieministern de enligt hans synsätt grundläggande faktorer som påverkar kriminalitetsutvecklingen.

Justitieministern anför bl. a. följande (s. 8):

”Av stor betydelse är också de allmänna attityderna i samhället. I ett samhälle som präglas av solidaritet, omtanke och ansvarstagande människor emellan är möjligheterna att motverka brottslighet och social utslagning uppenbarligen mycket större än i ett samhälle som bygger på individualism och konkurrens.

Denna insikt måste enligt min mening vara ett grundläggande inslag i kriminalpolitiken. Kriminalpolitiken får inte uppfattas så snävt att den endast skulle omfatta åtgärder inom ramen för rättsväsendet eller mera direkt förebyggande åtgärder av det slag jag tidigare berört.

Det krävs ett betydligt vidare perspektiv än så. Genom att fortsätta arbetet på att bygga ett mer rättvist och jämlikt samhälle skapar vi också mindre risker för brottslighet och social utslagning. Vi ökar solidariteten med samhället och respekten för de regler som vi gemensamt beslutat till ömsesidigt skydd.

Särskilt viktigt är det att skapa goda förutsättningar för barn och ungdom att växa upp och finna en plats i samhället. Genom insatser i bostads- och familjepolitiken, i skolan, arbetslivet och i fritidsverksamheten kan förutsättningar skapas för att vi skall kunna ta ett gemensamt ansvar för att aktivt motverka och hindra sociala och personliga problem. I den solidaritet och omtanke och det ansvarstagande som vi alla måste iaktta ingår som ett viktigt inslag att vi måste på ett bestämt sätt ange gränser och normer, särskilt naturligtvis för barn och ungdomar.”

Vidare anføres (s. 9):

”Det blir sålunda allt vanligare med vittnesbörd om att ungdomar saknar förmåga att inse vad våldshandlingar får för konsekvenser. Just på denna punkt spelar säkerligen vad jag nyss kallade underhållningsvåldet en stor roll. Alla vuxnas ansvar att förklara innebörden och konsekvenserna av våldshandlingar och att ta avstånd från dessa blir en allt viktigare angelägenhet.”

Avsnittet avslutas (s. 9) med följande uttalande:

”För att enskilda och organisationer skall finna det meningsfullt att engagera sig i kampen mot brottsligheten är det nödvändigt att människor känner förtroende för och stöd från rättsväsendet. Samhällsåtgärder måste

vara snabba, begripliga och tydliga och präglas av fasthet och konsekvens.”
Mot bakgrund av vad justitieministern sålunda uttalat vill jag ställa följande frågor till honom:

1. Anser justitieministern att den kraftigt ökade anmälda brottsligheten i vårt land är ett resultat av ”individualism och konkurrens”?
2. Hur avser justitieministern att åstadkomma att vi på ett ”bestämt sätt” anger ”gränser och normer”, särskilt för barn och ungdomar?
3. Hur vill justitieministern ge föräldrar och lärare stöd i deras ansvarstagande för att förhindra våldsbrott och för barn och ungdomar ”förklara innebörden och konsekvenserna av våldshandlingar”?
4. Kan justitieministern ge några exempel på vad han avser att vidta i form av samhällsåtgärder som är ”snabba, begripliga och tydliga och präglas av fasthet och konsekvens” för att stävja brottsutvecklingen?

1986/87:54 av *Ann-Cathrine Haglund* (m) till justitieministern om ökad tillgång på poliser:

Brottsligheten i vårt land har nått en skrämmande och oacceptabelt hög nivå. Detta gäller inte minst våldsbrottsligheten. Våldsbrotten tycks också ha blivit hänsynslösare. Under sommaren och hösten har massmedia rapporterat om flera fall av synnerligen råa våldsovergripp men också om stor och meningslös skadegörelse.

Utvecklingen har skrämmt många och oroat oss alla. Många människor är rädda för att gå ut, särskilt efter mörkrets inbrott. Det gäller i stor utsträckning något äldre kvinnor som ofta inte vågar gå ut på kvällen eller använda allmänna kommunikationer – även på mycket små orter.

Att statistiken visar att de som är mest rädda – kvinnorna – är de som drabbas minst av det s. k. gatuvåldet, hjälper mycket litet mot rädslan. Däremot är det kvinnor som oftast utsätts för våldet i familjerna.

I ett rättssamhälle måste människor kunna gå ut efter mörkrets inbrott utan att vara rädda. Medborgarna har rätt att kräva trygghet på gator och torg och skydd för sin egendom. Samhällets resurser för brottsbekämpning måste användas på ett sådant sätt att den enskilde känner sig trygg.

När respekten för andra individer är så liten att oskyldiga människor riskerar att bli misshandlade, våldtagna eller mördade på våra gator, är vår demokrati i fara. Om medborgarna inte känner förtroende för att regeringen kan hantera situationen, utan grovt gatuvåld är vardagshändelser, finns risken att medborgarna själva kommer att sörja för försvaret av den egna personen och av de egna tillhörigheterna. Detta vore inte acceptabelt i ett samhälle med höga krav på rättstrygghet.

Det krävs åtgärder på såväl kort som lång sikt för att minska brottsligheten i vårt land. Föräldrarna måste stödjas i fostrarrollen och få möjligheter att välja den vård och fostran av barnen de anser bäst. Hem och skola måste lära barnen respekt för andra människor, för givna regler och för egendom. Alkoholmissbruket måste stävjas, attityderna mot narkotika skärpas och allt icke-medicinskt bruk av narkotika förbjudas. Glorifieringen av våld måste motverkas. Det behövs påföljder som respekteras av lagöverträdarna.

Utan fler poliser kan vi dock inte ge medborgarna tillräckligt skydd mot

Prot. 1986/87:11
21 oktober 1986

Meddelande om interpellationer

Prot. 1986/87:11
21 oktober 1986

Meddelande om frågor

våldsbrott, stölder och skadegörelse. Att poliser syns ute betyder mycket för att få gatumiljön trygg och lugn. Det behövs fler fotpatrullerande poliser, särskilt kvälls- och nattetid, och fler kvarterspoliser för att minska brottsbenägenheten och öka människors trygghet. Det skulle också minska isoleringen och rädslan för att gå ut hos alla de kvinnor som i dag, särskilt under kvällstid, känner sig tvingade att stanna i bostaden.

Regeringen tycks instämma i detta. I skrivelsen 1986/87:21 sägs: "Polisens verksamhet har givetvis stor betydelse inte bara för att beivra utan också när det gäller att förebygga brottslighet av det slag som här står i blickpunkten" samt "särskild uppmärksamhet bör ägnas åt att utveckla polisens insatser i det brottsförebyggande arbetet".

Ingenstans i skrivelsen finns dock förslag på åtgärder som kan stärka polisens resurser och öka antalet poliser.

Utvecklingen av brottsligheten visar att polisen inte klarar av sin uppgift. Polisens resurser har under senare år försvagats på grund av minskad nyrekrytering, arbetstidsförkortning, ökad rätt till ledighet m. m. Även om den polisreform som genomförts ökar det lokala inflytandet över polisens verksamhet, är tillgången på poliser avgörande.

Föregående år begärde rikspolisstyrelsen att 460 nya poliser skulle utbildas, men riksdagens socialistiska majoritet sade nej. Rikspolisstyrelsen har nu utprepat sina krav.

Enbart ökade polisinsatser är inte tillräckligt för att vända brottsutvecklingen. Ökade polisinsatser är dock en helt nödvändig del av brottsbekämpningen. Dessutom innebär det för människor en trygghet att se att poliser finns ute.

Justitieministern har många gånger uttalat sin oro över våld och förstörelse på gator och torg. Skrivelsen visar häpnadsväckande tomhänthet inför den oroande utvecklingen. Inga förslag läggs fram som ökar polisens resurser.

Med hänvisning till ovanstående vill jag fråga justitieministern:

Vilka åtgärder avser statsrådet vidta för att öka tillgången på poliser, så att polisen får bättre möjligheter att motverka, bekämpa och beivra våldsbrottsligheten?

8 § Meddelande om frågor

Meddelades att följande frågor framställdes

den 20 oktober

1986/87:86 av *Britta Bjelle* (fp) till finansministern om avdrag för bergarbeten vid beräkning av inkomst av gruvbrytning:

LKAB har i sin redovisning använt sig av principen att avskrika bergarbeten såsom avdräggilla kostnader. Detta redovisningssätt har prövats av skattemyndigheterna 1960 och 1974 och därvid accepterats.

Anläggningarna, dvs. hålen i berget, har följdriktigt värderats till 0. Taxeringsmyndigheterna har nu beslutat sig för att ifrågasätta gällande praxis

och i stället betrakta gruvföretagens bergarbeten under jord som investeringar. I Malmberget håller LKAB på att anlägga en ny huvudnivå. Projektet har beräknats till 500 milj. kr. Lönsamhetskalkylen håller inte om spelreglerna ändras. Om taxeringsmyndigheterna vinner framgång är det risk att LKAB inte kan fortsätta att utvidga gruvbrytningen med nya nivåer. Eftersom denna verksamhet bedrivs i Norrbotten är det av stor regionalpolitisk betydelse att förutsättningarna för LKAB att bibehålla verksamheten i nuvarande omfattning inte försämras.

Mot bakgrund av ovanstående vill jag fråga finansministern:

Är finansministern beredd att göra en ändring i skattelagstiftningen så att det otvetydigt framgår att bergarbeten är avdragsgilla kostnader, vilka således får dras av samma år de uppkommer?

den 21 oktober

1986/87:87 av *Karl-Gösta Svenson* (m) till kommunikationsministern om konkurrensen vid leverans av kontorstelefonväxlar:

I en tidningsintervju har Hans Werthén uttalat att L M Ericsson kan tvingas att flytta delar av sin svenska produktion utomlands, om televerket fortsätter att gynna Teli Teleindustrier AB i skydd av televerkets monopol på kontorsväxlar. Han säger vidare att det i första hand är Ericssons verksamhet i Blekinge som hotas.

Med hänsyn härtill vill jag ställa följande fråga till kommunikationsministern:

Vilka åtgärder ämnar regeringen vidta för att skapa konkurrens på lika villkor när det gäller kontorsväxlar?

1986/87:88 av *Sten Andersson* i Malmö (m) till justitieministern om kollektiva hemförsäkringar:

Enligt uppgift har regeringen tillåtit Folksam att teckna kollektiva hemförsäkringar för medlemmar i fackliga organisationer. Förutsättningen för regeringens godkännande lär vara att de enskilda medlemmarna skall ha möjlighet att tacka nej till den kollektiva hemförsäkringen.

Folksam har nu tecknat och kommer att teckna avtal med fackliga organisationer, varvid de medlemmar som inte vill ha försäkringen själva måste skicka in en reservation. Det kan hävdas att detta strider mot marknadsföringslagen.

Vilka åtgärder ämnar statsrådet vidta med anledning av det ovan sagda?

1986/87:89 av *Sten Andersson* i Malmö (m) till statsrådet Birgitta Dahl om en bilbro över Öresund:

Enligt en ledarartikel i Skånska Dagbladet den 19 oktober 1986 ställde sig statsrådet Birgitta Dahl, vid ett seminarium på Bommersvik på lördagen, skeptisk till en bilbro över Öresund.

Är statsrådet beredd medverka till att en bilbro över Öresund inte blir aktualiserad?

Meddelande om frågor

1986/87:90 av *Hans Dau* (m) till statsrådet Birgitta Dahl om gränsvärdet för radioaktivitet i livsmedel:

Före olyckan i kärnreaktorn i Tjernobyl levde svenska folket i förvissning-
en om att vi hade en god kontroll över den radioaktivitet som kunde tolereras
i vår föda. Uppenbarligen bedömde inte myndigheterna (SSI, SLV) att den
radioaktivitet som då fanns utgjorde någon risk för Sveriges befolkning.

Efter olyckan beslöts att fastställa ett gränsvärde på 300 Bq/kg livsmedel.
Ingen redovisning av vilka hälsoskyddsaspekter som ledde fram till just detta
gränsvärde har gjorts. Det är vidare anmärkningsvärt att notera att
radioaktiviteten i kött från djur som sköts eller slaktades förra året i vissa fall
ligger över gränsvärdet.

I ett internationellt perspektiv är det svenska gränsvärdet lågt. I t. ex.
Finland är det satt till 1 000 Bq/kg. Ett för lågt satt gränsvärde medför
betydande olägenheter av skilda slag. Speciellt tragisk är situationen för
samerna. Deras kultur är uppbyggd kring renskötseln. Tvingas de nu år efter
år sälja renkött som minkföda kommer de i en ohållbar situation. Hela
samekulturen hotas. På grund av olyckan kan den urgamla etniska minorite-
ten ytterligare tvingas tillbaka och på sikt helt integreras i det svenska
samhället. Ett ovärderligt kulturarv försvinner då för alltid.

Mot bakgrund av ovanstående vill jag fråga:

Vilka åtgärder avser ministern vidta med anledning av följderna av satta
gränsvärden för radioaktivitet i livsmedel?

1986/87:91 av *Arne Andersson* i Ljung (m) till statsrådet Birgitta Dahl om
gränsvärdet för radioaktivitet i livsmedel:

Enligt tidningsuppgifter har energi- och miljöministern själv fastställt
gränsvärdet 300 Bq/kg som högsta tillåtna gräns för radioaktivitet i livsmedel.
Uppenbarligen har denna nivå satts utifrån politiska bedömningar och inte
utifrån hälsoaspekter.

Strålskyddsinstitutets generaldirektör har uttalat att först vid 20 000 Bq/kg
tar hälsoskålen överhanden.

Är tidningsuppgifterna, vilka emanerar från ministrernas informationssek-
reterare, sanna är detta ett flagrant fall av ministerstyre. Ett för lågt satt
gränsvärde bidrar till att öka den oro som människor naturligt nog känner
efter kärnreaktorolyckan. Det hotar samekulturen och kostar Sverige stora
summor.

Jag vill därför fråga energi- och miljöministern:

Vilket bedömningsunderlag låg till grund för bestämningen av gränsvär-
det, och hur gick det till när gränsvärdet bestämdes?

1986/87:92 av *Bengt Harding Olson* (fp) till justitieministern om resning i brottmål vid jäv:

Prot. 1986/87:11
21 oktober 1986

Meddelande om frågor

Rättegångsbalkens regler om resning i brottmål i de fall då jäv förelegat mot någon av nyckelpersonerna i målet, dvs. domare, åklagare eller advokat, är otillfredsställande ur rättssäkerhetssynpunkt. Detta förhållande ställdes i blixtbelysning genom det s. k. bombmålet, där det framkom att en åklagare i ett tidigare mål haft ett kärleksförhållande med den misstänktes sambo.

I sitt svar på min fråga under hösten 1985 lovade justitieministern att närmare undersöka behovet av en lagändring. Min motion i saken avlogs under våren 1986 i enlighet med justitieutskottets hemställan med motiveringen att övervägande förestår inom regeringen.

I anledning härav vill jag fråga:

Är justitieministern beredd att vidga möjligheterna till resning i brottmål där jävsbestämmelserna har överträtts?

1986/87:93 av *Karl-Erik Persson* (vpk) till socialministern om pensionsreglerna för gruvarbetare:

LKAB:s företagsläkare har gjort ett uttalande om att alla gruvarbetare som arbetat 15 år under jord skall få pension vid 55 års ålder. Hans motivering är att gruvmiljön är dålig och att gruvarbetarna därför bör vara berättigade till lägre pensionsålder. Sverige har dessutom den högsta pensionsåldern för underjordsarbetare.

Mot bakgrund av ovanstående frågar jag:

Delar socialministern företagsläkarens uppfattning och är socialministern i så fall beredd att ändra på pensionsreglerna för gruvarbetare?

1986/87:94 av *Nils Berndtson* (vpk) till industriministern om garantierna rörande fortsatt drift vid Gränges Metallverken och Wirsbo Bruk:

Enligt pressuppgifter har det finska företaget Outokumpu gett sådana garantier för den fortsatta driften vid Gränges Metallverken och Wirsbo Bruk att regeringen funnit skäl att bevilja dispens från bestämmelsen att inte mer än hälften av styrelseledamöterna i ett svenskt företag får vara bosatta i utlandet.

Av industriministerns uttalande nyligen i riksdagen går inte att utläsa vari de garantier består som fick regeringen att mot kommerskollegiums avrådan- de göra undantag från gällande bestämmelser. Ett klarläggande från regeringen är angeläget för de anställda i berörda företag.

Jag vill därför fråga industriministern:

Vilka garantier för sysselsättningen vid Gränges Metallverken och Wirsbo Bruk har lämnats av det finska företaget Outokumpu?

1986/87:95 av *Nils Berndtson* (vpk) till industriministern om den framtida sysselsättningen vid Luxor i Motala:

Från att en tid ha varit ägare till Luxor i Motala har staten steg för steg

Prot. 1986/87:11
21 oktober 1986

Meddelande om frågor

avvecklat sitt engagemang. Den senaste åtgärden, att sälja ytterligare aktieinnehav till det finska företaget Nokia, är ett avgörande steg mot total avveckling av statens engagemang i Luxor. Att staten undandrar sig sitt inflytande och ansvar vid en tidpunkt när sysselsättningsproblemet föreligger inger särskild oro. De anställda vid Luxor kan ånyo ställas inför det hot som skulle avväjas genom statens inträde som ägare.

Min fråga till industriministern är:

Vilka garantier för sysselsättningen vid Luxor i Motala har regeringen försäkrat sig om inför försäljningen av aktier till det finska företaget Nokia?

1986/87:96 av *Margareta Mörck* (fp) till statsrådet Birgitta Dahl om vattenföreningarna vid Hallands och Skånes kuster:

De senaste veckorna har skrämmande rapporter lämnats som berättar om en tilltagande havsdöd i södra Kattegatt. Havsdöden förorsakas av syrebrist, som i sin tur beror på alltför stora utsläpp från olika håll.

Dessa rapporter är särskilt skrämmande därför att friskt, syresatt vatten från Kattegatt tidigare varit räddningen för den dåliga situationen i Laholmsbukten, Skälderviken och även i Östersjön. Detta har kunnat ske t. ex. genom höststormarnas inverkan.

Vilka åtgärder är aktuella med anledning av den starkt försämrade situationen utmed Hallands och Skånes kuster?

1986/87:97 av *Bengt Wittbom* (m) till arbetsmarknadsministern om arbetslöshetsförsäkringen m. m.:

Vid den nyligen avslutade LO-kongressen framfördes krav på ändrade regler för bl. a. arbetslöshetsförsäkringen.

Med anledning av detta vill jag fråga arbetsmarknadsministern vilka åtgärder hon avser vidta för att tillförsäkra alla förvärvsarbetande en likvärdig behandling vid arbetslöshet.

9 § Kammaren åtskildes kl. 15.02.

In fidem

BERTIL BJÖRNSSON

/Olof Marcusson